

архітектури міста. До таких методів відноситься, в першу чергу озеленення дахів у будинках. Розрізняються два типи озеленення дахів: екстенсивне озеленення (найпростіше) та інтенсивне озеленення (складне). В першому випадку місцем для перевтілення виступають дахи промислових підприємств, гаражів, господарських будівель. Цей варіант направлений на покращення стану повітря та екології, він не передбачає доступ людей на покрівлю, тому підбирають такі рослини, які вимагають мінімальний догляд. При інтенсивному озелененні існують обмеження щодо конструкції будівлі. Цей спосіб дозволяє не тільки милуватися видом, але й відпочивати на даху.

Також одним з найефективніших засобів озеленення міст є застосування вертикального озеленення фасадів. Вертикальне озеленення прикрашає будівлю та підкреслює її архітектурну виразність, а також стає у нагоді для виділення будинків серед типової забудови. Будівництво екопарковок поєднує вирішення проблеми зберігання транспорту з забезпеченням естетичності та екологічності середовища. Також досить ефективними є мобільні системи озеленення.

Отже, зовнішнє озеленення споруди на нинішній день вважається дієвим засобом для вдосконалення екологічної роботи в мегаполісі. Сучасні методи створення та використання зелених територій ще не всюди застосовуються, але вони набувають великої популярності, її актуальність буде зростати з кожним роком.

ПРОБЛЕМА ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ІСТОРИЧНИХ ПАМ'ЯТОК УКРАЇНИ

Волгіна Д.К.

Науковий керівник - Жмурко Ю.В., канд. архіт., доцент

Проблема збереження архітектурно-культурного надбання гостро стоїть в нашій країні. В той час, коли за кордоном наразі все більшої уваги приділяється питанням збереження спадщини, в Україні це питання витісняють інші нагальні проблеми.

Економічно-політичні пріоритети розвитку країни, відсутність системи фінансування та актуальної містобудівної документації призводять до знищення історичних будівель, які у свої часи були головними центрами історичних подій.

В Україні багато пам'яток архітектури знаходяться в аварійному стані. Можна навести безліч прикладів пам'яток, які перебувають у занепаді, зокрема Поморянський замок, який знаходиться у Золочівському районі Лівівської області, Палац Адольфа Грохольського (палац Терещенків) у селі Червоне Житомирської області, Палацовий комплекс князів Сангушко м. Ізяслав, Хмельницької області, Палац Кури-

сів у с. Петрівка Одеської області, Бережанський замок у м. Бережани, Тернопільської області, Червоноградський замок у с. Нирків, Тернопільської області, цей список можна продовжувати до нескінченності.

Найбільше страждають історичні замки, палаци та фортеці, через те, що не можуть виконувати своєї історичної функції. В таких будівлях, які втратили актуальність первісної функції не має утилітарної потреби, тому і утримувати їх в належному стані місцева влада не бачить сенсу. Але ж ці споруди можуть багато розповісти про часи свого розквіту, або стати чудовими прикладами розвитку багатьох архітектурних стилів на території нашої країни.

Збереження історичних будівель за допомогою туризму – один з найвигідніших шляхів вирішення даної проблеми, який запроваджують вже багато країн світу. Перетворюючи дані споруди у галереїні або музейно-виставкові комплекси, можна надати їм друге життя. Таким чином рятують деякі пам'ятки архітектури на заході України, відкривають їх як туристичні центри, а на вилучені реставрують та відбудовують будівлі.

Отже, найкращий метод збереження історичних пам'яток, це забезпечення їх активної експлуатації.

ФОРМУВАННЯ ВІДКРИТИХ ПРОСТОРІВ У ГРОМАДСЬКО-КУЛЬТУРНИХ ЦЕНТРАХ

Горячева Г.Є

Науковий керівник – Жмурко Ю.В., канд. архіт., доцент

На структурному рівні громадського культурного центру зона, яка об'єднує всі функціональні зони між собою, є транзитною і зазвичай виділяється своїм змістовним наповненням. Особлива увага приділяється формуванню та наповненості цих просторів.

При складних та розгалужених об'ємно-планувальних рішеннях будівлі об'єднуючі простори формуються як відкриті вулиці, що забезпечує як поєднання функціональних зон між собою так і з оточуючим зовнішнім простором. При цьому важливо враховувати фактори публічних і приватних просторів, об'єднання яких має свої особливості. Академік І.Г.Лежава в своїх теоретичних працях підкреслював, що в архітектурній формі нерозривно пов'язане просторове, образне і функціональне начало і що будь-яка форма володіє певним функціональним потенціалом, що сприяє розширенню спектру її призначення.

Архітектурно-просторове середовище громадських центрів як "публічної сфери", з її високим ступенем залученості відвідувачів